

Хроніка і бібліографія.

I. Літературні вісти і уваги.

Курочкін і Шевченко. З приводу 25-літніх роковин смерті талановитого російського письменника Василя Курочкіна, д. Сильчевський надрукував у «Сверномъ Курьеръ» (ч. 268) свої споминки про небіжчика. Між иньшим д. Сильчевський каже, що про Шевченка Курочкін завжди згадував «съ чисто юношескимъ восторгомъ і со сверкающими глазами». «Отсе були люде! — говорив він про Шевченка та Добролюбова, — ну, де тепер ви таких відшукасте?...» В тих самих споминках згадано і про цікавий випадок, який спіткав Курочкіна на Україні. Великорус з роду, він якоесь задумав, з поради приятелів, літувати на Україні, десь у глухому закутку Чернігівщини, але не вибув там і тиждня. Не знаючи ні мови, ні звичаїв того люду, серед якого довелося йому пробувати, терплячи усякі матеріальні невдачі, Курочкін мусів тікати назад до Петербурга і його жінка на всі застави кляла і Україну і приятелів, що порадили літувати серед якихсь «дикарів» (sic), що й мови їх зрозуміти майже не можна... С. Є.

В «Южно-Русск-ім Альманах-у» за 1900 р. (Рік шестий) помістив проф. О. Маркевич інтересну статтю п. з. Нѣсколько словъ о значеніи поэзіи Т. Г. Шевченко (ст. 77—83). Автор визначає поетови першорядне місце не тільки в Славянщині, але й у всесвітній літературі. Застановляється на над питанням, чи Ш—о народній поет, і доходить до висновку, що він народній в національнім розумінню, але не народній в значінню народньої популярности. Перехід поезії від

поета в народ — каже автор — се ще не доказ величини поета, бо лише певні роди поезії можуть статись популярними. С. Т.

З'їзд славянських фільологів і правительство. Минулого року підняли були пражські фільологи-славісти думку про konieczність урядження з'їзду славянських фільологів. Вони вибрали з поміж себе комітет, зложений з професорів: Гебавера, Пастрика, Нідерле, Полівки і ин., що мав довести сю справу до ладу. Комітет випрацював справді проєкт з'їзду і розіслав його ріжним науковим інституціям та поодиноким особам, що могли заінтересувати ся з'їздом. Було проєктовано відбувати такі з'їзди періодично в ріжних славянських землях. Перший мав відбути ся в Празі 1901 або 1902 р. На жаль проєктовани не судило ся сповнитись. Коли справа дійшла до урядового трактовання, правительство спротивило ся їй цілковито, побоюючись, аби з'їзд не вийшов у корист національно-політичних демонстрацій подібної, як з'їзд славянських журналістів. По такій заяві міністерства виступив проф. Гебавер із комітета, а решта його членів ухвалила відложити справу ad meliora tempora. Деякі російські журнали (Етногр. Обзорніе) піднесли тепер думку, аби подібний з'їзд урядити в Росії і коли-б на разі заходили трудности, що не можна було-б його урядити окремо, тоді добре було-б його сполучити з XII Археологічним конгресом, що має відбути ся 1902 р. в Харкові.

Пам'ятник Гребінці. «Биржевыя Вѣдомости» (ч. 193) подають звістку, що